

maciji i Hercegovini, nakon što se već pojavio u Srijemu i Slavoniji.

LIT.: J. Božtković: Kritički ispit popisa bosanskih vikara i provincijala (1339–1735). Beograd 1935, 73–74. — D. Mandić: Franjevačka Bosna. Rim 1968, 185–187. — F. E. Hoško: Franjevci i poslanje Crkve u kontinentalnoj Hrvatskoj. Zagreb 2001. A. Barun

LIPČINOVIĆ, Antun, provincijal (? – ?, oko 1550). Petnaest godina nakon što se Vikarija Bosna Hrvatska odijelila od Vikarije Bosne provincijski izborni sabor u Cetingradu izabrao ga je 1529. za provincijala te je na toj dužnosti ostao do 1531. Istu je dužnost obnašao 1538–41, nakon ponovnog izbora na provinc. saboru u Cetingradu. Samostan u tome gradu uživao je osobit ugled u novoj Provinciji te se nalazio na čelu cetingradske kustodije. U njem su održani provinc. sabori 1514, 1520, 1529, 1538, 1541. i 1544. Sred. XVI. st. osvojili su ga i razorili Osmanlije.

LIT.: M. Faidiga: Bosnia Seraphica 1777 (rpk. u knjižnici franjevačkoga samostana u Ljubljani). — F. Glavinić: Opis frančiskanskih postojank v Hrvatski, Bosni, in v Kranjski. Nova Gorica–Ljubljana 2002, 41, 42. F. E. Hoško

LIPOVAC, Franjo Petar, profesor teologije (Budžak, danas Banja Luka, 29. VII. 1909 – Torino, 16. IV. 1961). Osnovnu je školu pohađao u časnih sestara u rodnome mjestu, gimnaziju u Visokome 1921–30, novicijal u Fojnici 1927–28, teologiju studirao u Sarajevu 1930–34. Studirao je u Rimu i Zagrebu, gdje je 1937. stekao doktorat iz teologije. Potom je 1936–60 (uz kraće prekide) predavao na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu dogmatiku i biblijske nauke. Surađivao je u *Spomenici Franjevačke klasične gimnazije u Visokom* (Beograd 1932), *Franjevačkom vijesniku* (1935, 1937), *Glasniku sv. Ante* (1939, 1941–42, 1944–45), reviji *Dobri pastir* (1950–53, 1955, 1959) i kalendaru *Dobri pastir* (1951–52).

LIT.: Fra Franjo dr. Lipovac. Dobri Pastir, 11–12(1962) 1/4, str. 541–542. — A. S. Kovačić: Biobibliografija franjevacu Bosne Srebrene. Sarajevo 1991. — J. Šalić: Franjevci sjeverozapadne Bosne. Bihać 2002. I. Gavran

LIPOVAC, Petar, teol. pisac i provincijal (Baja, oko 1700 – Baja, 8. VIII. 1761). Kao član Bosne Srebrene vjerojatno je u Italiji završio filozofsko i teol. školovanje te položio ispite za predavača na takvim školama. U rodnome gradu predavao je na filoz. učilištu 1726–29, zatim u tek osnovanoj bogoslovnoj školi Kaločke nadbiskupije 1733–35. te u bogoslovnoj školi Generalnog učilišta 1. razreda u Budimu 1735–46. Postigao je počasni naslov profesor emerit. U rukopisu je ostavio spis *De Deo uno et trino* (Budae 1735–1737; čuva se u franj. knjižnici u Iloku). U Provinciji Bosni Srebrenoj obavljao je upravne poslove; 1737. bio je generalni pohoditelj, zatim kustod 1739–40, nakon što se L. Karagić odrekao te službe. God. 1748–51. obnašao je dužnost provincijala.

LIT.: F. E. Hoško: Franjevačke visoke škole u kontinentalnoj Hrvatskoj. Zagreb 2002. F. E. Hoško

LIPOVČEVIĆ, Petar, filoz. pisac (Baja, 11. XII. 1744 – Baja, 26. III. 1785). Provinciji sv. Ivana Kapistrana pristupio je 1764. Filozofiju je studirao u Budimu, Földváru i Osijeku 1765–68, a teologiju u Budimu 1768–72. U Baji je 1773. položio ispit za profesora filozofije, a 1778. u Somoboru za profesora teologije. Filozofiju je predavao u Brodu na Savi 1773–75. i Požegi 1775–76. Tezarij javne rasprave iz cijele filozofije objavio je u Osijeku 1776. Kada je započeo profesorsku službu u bogoslovnoj školi u Temišvaru 1777–79, slijedila je reorganizacija crkv. škola na zahtjev državnih vlasti, što ga je usmjerilo na predavanje na učilištu moralnoga bogoslovlja u Šarengradu 1780–81. Za boravka u Baji objavio je pjesmaricu crkv. pjesama.

DJELA: *Propositiones ex universa Philosophia offert ... Petrus Lipovcsevics a Baja ... occurentibus Aloysio Baumagaertl et Bartholomaeo Csordassich in ecclesia civitatis Poseganae ... Anno 1776. Mense Julio, Die 25.* Essekini, Typ. J. M. Diwalt (1776).

LIT.: F. E. Hoško: Franjevačko visoko učilište u Požegi. Nova et vetera, 27(1977) 1, str. 107–108. — *Isti*: Franjevačka visoka filozofska škola u Slavonskom Brodu. Ibid., 2, str. 93–94. — *Isti*: Marijan Jaić, obnovitelj među preporoditeljima. Zagreb 1996, 194, 195. — *Isti*: Euzebijije Fermendžin, crkveni upravnik i povjesnik. Zagreb 1997. — *Isti*: Franjevci i poslanje Crkve u kontinentalnoj Hrvatskoj. Zagreb 2001. — *Isti*: Franjevačke visoke škole u kontinentalnoj Hrvatskoj. Zagreb 2002. F. E. Hoško

LIPOVČIĆ, Jerolim, provincijal (Požega, 28. X. 1716 – Požega, 30. VI. 1766). God. 1731. u Velikoj postao članom Bosne Srebrene, a filozofiju je počeo studirati na nadbiskupskoj filozofsko-teol. školi u Kalocsi, gdje je prvi profesor filozofije bio Emerik Buday 1733–34. Filozofiju je studirao u Budimu 1734–36, te ondje nastavio i studij teologije na Generalnom učilištu 1736–40. Osposobivši se za profesora filozofije, predavao je na filoz. učilištu u Baji 1740–43. Jedno desetljeće je bio profesor bogoslovne škole Generalnog učilišta u Budimu i postigao najviši prosvjetni naslov u Franjevačkome redu profesor emerit. Sudjelovao je kao definator u upravi Bosne Srebrene 1754–57. i Provincije sv. Ivana Kapistrana 1764–66. Dok je obavljao službu upravitelja Provincije, provincijskoga vikara, stolovao je u Požegi i ondje nenadano umro. Bio je, prema riječima ljetopisca osječkoga samostana, »znamenit po znanju i po redovničkom životu«. U doba nastavničkoga rada objavio je tri tezarija javnih teol. rasprava. Na hrv. jeziku objavio je vrijedno pastoralno djelo *Dušu čuvajuće pohođenje* (1750), koje je namijenio hrv. katolicima u Ugarskoj, a E. Pavić je posmrtno dao tiskati njegov priručnik za vodstvo i duhovnost Franjevačkoga svjetovnog reda *Stazica duhovna* (1767). Podatci o njegovu životu i radu na-

DUSSU CSUVAJUCHE
POHOGJENJE

To jest:

Oniu, koi na Nebeskijh Darovih, Milofergju, i
 Milostimah fale, slave, i uzvisiuu jedno Boxantvo
TROSTRUKA SLAVA,

Ili

Prifvetoga Troitva iz Bogoljubnih Promisljanah
 Uzdišanjah, i Pismical sklopljena, na Nebu početo
 na zemlju poslana od tri defecine

ANGJEOSKA KRUNICA

Prizvišteni, Prifvitli, i Prisplostvomi Gospodiu
 Gospodin

MARTIN BIRO DE PADANY
VESPRIMSKI BISKUP,

U Nedilju Prifvetog Troitva, u svojoj Vesprijskoj Materi
 Crkvi, u vreme Očinskog Pohogjenja godine 1746. iest započeo, da
 pò ovaj Boxantveni fali, slava Boga, i postenje veče naplođi, i različi, za svu
 ali narlatiò pod njegovim Vladenjem, pribivaucih Dušah, veče utišenje,
 i večeje, frechto Tomasczajam Prifvetoga Troitve na mptiva mlogih
 Pravovernih u iezik Macurški na sviloš dan.

Na primislivu Naredbu njihove Excellencie u iezik Nliricki na Pos-
 tenje Prifvetog Troitva primesteno, i u tri dila razdijeno isto Dušu
 ešuvuiche Pohogjenje

Pò O. Fra IEROLYMU LIPOVCSICHU,

iz POKEGE,

Reda S. O. Franceska Male Brache od obsluzenja Provincie Srebrnò
 Bosanske, Bogoslova Generalome u Gradu Budimu,
 svima koliko Xupnikom, Dušah Poštom, ioliko podložnima
 ošivocim veče kristno.

Tlaćca u Budimu, kod Veronice Nottensteinin, Vdovica, 1750.

J. LIPOVČIĆ, DUSSU CSUVAJUCHE POHOGJENJE. Budim 1750.

laze se u arhivu franj. samostana u Požegi (*Protocollum
 conventus Possegiensis S. Spiritus, 788*).

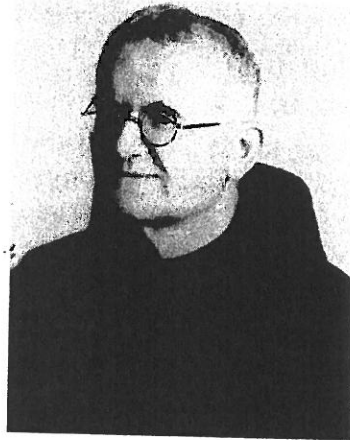
DJELA: *Conclusiones theologicae ex Quarto Sententiarum
 libro ad mentem ... Joannis Duns Scoti ... proponunt Sta-
 nislaus Losgott, et Lucas Bebrich ... Budae ... sub assistentia
 Hieronymi Lipovcsich a Posega 1747. Die 30 Julii. Budae
 1747. — Amarum dulce seu Uberimarum gratiarum dulcis-
 simi fontes... ex Quarto Sententiarum libro ad mentem
 doctoris subtilis Ioannis Duns-Scoti per conclusiones theo-
 logicas eruderati, quas ... (publice disputandas proponunt
 rr. po. Stanislaus Losgott a Bruna et Lucas Bebrich a Brodio
 ... Budae in Civitate aquatica ad s Franciscum ... sub assi-
 stentia reverendi patris Hieronymi Lipovcsich a Possega ...
 anno MDCCLVIII die 30 Iulii). Budae, Typis Veronicae
 Nottensteinin, 1748. — Dussu csuvajuče pohogjenje. Bu-
 dim 1750. — Ordo confusus seu conclusiones Theologicae
 ... de peccatis, virtutibus moralibus et legibus ... offert Hie-
 ronymus Lipovcsich a Posega ... defendentibus Josepho Srim-
 csevich a Posega et Hyacinto Peyer a Vienna, Die Mensis
 Junii 1753. Budae, Typis Leopoldi Francisci Landerer,
 1753. — Stazica duhovna. Osijek 1767.*

LIT.: J. Bösendorfer: *Diarium sive prothocolum venerabilis
 conventus s. Crucis Inventae Essekini intra muros ab anno
 1686. usque ad annum 1851.* Starine, 1916, 35, str. 37. — F.
 E. Hoško: *Negdašnji hrvatski katekizmi.* Zagreb 1985, 80
 –85. — S. Sršan: *Osječki ljetopisi 1686.–1945.* Osijek 1993.
 — F. E. Hoško: *Franjevci i poslanje Crkve u kontinental-
 noj Hrvatskoj.* Zagreb 2001. — *Isti:* *Franjevačke visoke
 škole u kontinentalnoj Hrvatskoj.* Zagreb 2002. — *Isti:* Jo-
 sip Pavišević, *svjedok jozefinizma u Slavoniji i Podunavlju.*
 Zagreb 2003.

F. E. Hoško

LISICA, Ciprijan, upravitelj Saveza Trećega reda
 (Petrcane, 9. I. 1884 – Zadar, 16. IV. 1962). U Franje-

vački red stupio je 1901. Teologiju je završio u Zadru,
 a za svećenika je zaređen 1909. u Krku. Obavljao je
 službu odgojitelja pitomaca na Košljunu, zatim propo-
 vjednika i ispovjednika u Zadru, gdje je bio pastoral-
 ni suradnik u katedrali i radio u nadbiskupskoj kan-
 celariji. Nakon talijanske okupacije Zadra otišao je u
 Zagreb, gdje je 1922–31. bio upravitelj Saveza Trećega
 reda cijele Kraljevine SHS, koji je i reorganizirao.
 Izgradio je Trećoredski uboški dom te osnovao puč-
 ku kuhinju. Od 1931. ponovo je djelovao unutar svo-
 je matične Provincije. Vodio je pučke misije te postao
 gvardijanom i odgojiteljem bogoslova na Poljudu u
 Splitu. Nakon završetka II. svj. rata vratio se u Zadar.
 Zajedno s R. Škuncom popravio je porušeni samostan
 sv. Frane. Bio je dušobrižnik u Belafuži, Petrcanima,
 Diklu i Kožinu, te je ponovo radio u nadbiskupskoj
 kancelariji. Uređivao *Glasnik sv. Franje* i *Euharistijski*

Ciprijan LISICA

glasnik u Splitu. Izdao je molitvenike H. Didona *Euha-
 ristijsko blago* i *Moj najljepši dan*. U Diklu je nabavio
 nova zvona, a sakupio je i sredstva za nabavu orgulja
 za samostan sv. Frane u Zadru.

LIT.: J. Antolović: *S duhovnim velikanima kroz travanj.*
 Zagreb 1977, 303–312. G. Štokalo

LIŠNJIĆ, Marijan, biskup (Gorica?, 14. V. 1609 –
 Makarska, 1686). Budući da je kršten u crkvi sv. Stje-
 pana u Gorici kraj Imotskoga, najvjerojatnije je rođen
 u samoj Gorici (B. S. Pandžić). U novicijat stupio 1629.
 u Imotskom, gdje je stekao nižu izobrazbu. Postavši
 članom Bosne Srebrene, dio je teol. školovanja obavio
 vjerojatno u Zaostrogu jer je ondje 1634. zaređen za
 svećenika, a zatim je studirao dulje vrijeme u tal. gra-
 dovima Lucci i Milanu 1634–42. Vrativši se sa studija,
 bio je odgojitelj novaka u Fojnici i Zaostrogu. God.
 1659. kao izaslanik Provincije u Napulju trebao je uz
 pomoć građanskoga povjerenika unovčiti žito kojim
 je španjolski kralj pomogao Bosnu Srebrnu. Posao
 nije povjerio dotadašnjemu civilnom povjereniku P.
 Ruschiju, već Dubrovčaninu Anti Marnaru i njemu
 predao novac da ga prebaci u Bosnu Srebrnu. Kada